

Křesomyslova 625
140 00 Praha 4

LISTOPAD 2017

VÝZVA I PRO DOMINÁTORA

ZA ADRENALINEM DO VYSUŠENÝCH PUSTIN KAZACHSTÁNU

Kazachstán je devátou největší zemí světa. Leží na dvou světadílech a kromě nekonečných rovin má také krásné hory. Na jeho území se nachází i několik přírodních unikátů. To byly důvody, které nás do poměrně turisticky nepostiženého Kazachstánu táhly i s novými horskými koly.

BYROKRATICKÝ ŠIML

Hned po přeletu do Almaty zažíváme byrokratické zmatky. Musíme si vyřídit povinnou registraci na cizinecké policii, kterou je však třeba nejdříve najít. Nafasujeme plno formulářů k vyplnění, musíme je kopírovat víza a pasy. A jako obvykle jeden z dokumentů obsahuje požadavek s údajem o místech přespaní (tohle totiž už známe i z jiných cest po postsovětských republikách). Pro nezávislé cestovatele, kteří mají v plánu nocovat ve stanu, to představuje problém. „To tam asi nemůžeme napsat, že pod širákem, co?“ zkouším odlehčit naši situaci. Je jasné, že bez razítka hotelu nám registraci neudělí. A tak první noc strávíme civilizovaně. Za pár minut už na recepci náhodně vybrané lacinější „gastinice“ vysvětlují mladé dívčině náš problém s registrací. Netváří se moc ochotně, právě jsme ji totiž vyrušili od sledování zahajovacího ceremoniálu LOH v Pekingu. Naštěstí naše dokumenty ozdobí i důležitými razítky s podpisy.

RYCHLE PRYČ Z CHAOSU

Druhý den ráno velmi rádi a rychle opouštíme špinavý hotel i hektickou Almatu. Než ale zcela vyjedeme z největšího města Kazachstánu, čeká nás rodeo mezi auty. Několikrát jsme nuceni prudce zastavit, ale teď to prostě ubrzdít nejde.

„Kurva stůj!“ je jediné, co stíhám zařvat na pomalu blížící se auto. Říditka strhávám prudce doleva. Ramenem se opírám o auto jako hokejista, který chce přetlačit protihráče. Letím ze sedla ven. Naštěstí je pád poměrně kontrolovaný. Řidiči ani nevyšlázají, jen čeká, zda se zvednu ze země. Objede mě a odjíždí pryč.

„Jsi celej?“ zjišťuje David.

Naštvaně kontroluji nejdřív kolo a pak i sebe: „Jo, dobrý. Nic mi není. Jedem dál!“

Hustý provoz vydrží téměř 50 kilometrů za město. To už na sebe zvládáme bez kašlání mluvit a dokonce se i slyšíme.

VICHŘ V KAŇONU

Pomalou končí rovina a my pokračujeme do hor směrem k čínským hranicím. Blížíme se do oblasti západní části Ťan-šanu. Sice začínáme šlapat do kopečků, ale zároveň máme štěstí na příjemný vítr do zad. A tak nám to jede i ve zvládnuté krajině celkem rychle. Tachometr jen výjimečně klesá pod 28 km/h. Už po třetí hodině odpoledne máme najeto skoro 140 km, což je nad naši denní normou. Jinak obvykle šlapeme až do šesti do večera, ale pro dnešek si dopřáváme delší odpočinek.

Čeká nás velmi zajímavý kaňon Šaryn, na který se už moc moc těšíme. Sjíždíme z asfaltky na přírodní cestu tvořenou mixem převážně kamení, hlíny a písku. Nacházíme se ve výšce 1100 metrů nad mořem. Vítr stále intenzivně fouká ve správném směru, a tak několik kilometrů téměř vůbec nemusíme šlápnout do pedálů. Jsme na hranici kaňonu. Vítr dost citelně zesílil. Jeho poryvy nám brání udržet říditka rovně a my doslova nekontrolovaně tančíme ze strany na stranu. Písek máme během chvilky pod oblečením, v ústech, nose, uších i očích. V určitých momentech je víchř až tak silný, že nás sráží ze sedla na zem! Konečně zastavujeme u vstupu do Šarynu. „Ty brdo, to je paráda!“ kocháme se neuvěřitelnou přírodní památkou. Dolů do kaňonu se ale kvůli silným poryvům neodvažujeme scházet.

Pro nutný doping v podobě jídla hledáme jakékoli dostupné závětrí. Za menší skalní věží se pokoušíme namazat chleba s marmeládou. Ta ovšem lítá všude jinde, takže nakonec nepohrdneme suchým pečivem.

Po svače tlačíme kola ke vstupní bráně kaňonu a přemýšlíme, jakou cestou se dáme dál. Velmi neradi bychom se vraceli proti silnému větru. Naštěstí nám místní ochránci nabídnou lepší variantu včetně dobrého tipu na přespaní.

„Da! Napravo vasmóžno!“ a ukazují na jinou přírodní stezku, která nás vyvede z parku. Terén je celou dobu písčito-kamenitý a lehounce zvládnutelný. Na některých místech jsou vyfoukané nepříjemné varhánky, na jiných se zase naopak tvoří písčité závěje. Pokud náhle vjedeme do silnější vrstvy písku, přední kolo se zaboří a poroučíme se ze sedla na tvrdou zem. David zatím na pády vyhrává 2:1. Ten můj je ale dost bolestivý.

„Kurňa to bolí!“ skuhrám a nadávám ještě vleže na prašné zemi. Můj „spolehlivý“ parták ale místo první pomoci vytahuje foťák a dokumentuje to.

„Už neřnukej a zkus vstát!“ hecuje mě, když vidí, že krev nestříká. Ovšem naraženou nohu cítím ještě další tři dny.

Naše kola jsou totálně pokrytá vrstvou prachu, ale i po několika pádech šlapou jako hodinky. Po čtyřiceti kilometrech opět najíždíme na asfalt a do údolí řeky Maryn.

ČAJOVÝ DÝCHÁNEK

Je tu absolutní pustina bez civilizace. Daleko široko je v dohledu pouze jediné stavení, a to je doporučená noclehárna. Nábytek chybí. Uprostřed největší místnosti je jeden malý stůl, ke kterému právě usedáme na polévku zvanou lopša, plnou hovězího s nudlemi a paprikou. Zakusujeme k ní i výborný domácí chleba. Ovšem nejzajímavějším prvkem je zde pití čaje. Je zvykem, že po dobu pití vždy nápoj nalévá jedna osoba, a jak se kalíšek dopije, hned ho doplní. Jak později zjišťujeme, tento rituál může být nekonečný. Asi desetkrát zopakujeme, že pijeme už poslední, ale je nám stále doléváno. Společně doufáme, že až čaj v nádobě dojde, už půjdeme konečně spát. Nádoba ale ještě není úplně prázdná a už se nese další várka. „Jak přestat a neurazit?“ honí se nám hlavou. Tolik čaje jsme nikdy v životě najednou nevy pilo. Nakonec do sebe naléváme každý ještě dva kalíšky a pak je otáčíme dnem vzhůru. V našem břiše opravdu není na další tekutinu už místo. Hostitelka se jen usměje a přeje nám dobrou noc. „To nedám! Já se snad pochčiju!“ zakňučí parták a prchá ven ke křoví. Já ho okamžitě následuji.

JAK SE ŽIJE NA VESNICI?

Krajina je mírně zvládnutá a jen velmi řídko osídlená. Bez zvířat se člověk v této pustině prostě neobejde. Za celý den projíždíme pouze jedním menším městem a dvěma vesnicemi. Zvláště ta poslední

3.11.19:30 Pátek

Mezi nebem a zemí

4.11. 15:00 Sobota

Famílie

4.11.19:30 Sobota

Pět ve stejných šatech

6.11. 19:30 Pondělí

Třetí prst na levé ruce

7.11. 19:30 Úterý

Eva tropí hlouposti

8.11. 19:30 Středa

Magor

Magor

9.11. 19:30 Čtvrtek

Jeptišky

Jeptišky

10.11. 19:30 Pátek

Famílie

11.11. 19:30 Sobota

Pět ve stejných šatech

13.11. 19:30 Pondělí

Mezi nebem a zemí

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY

Tel.: 261 215 721

Tel.: 241 409 346

Mobil: 773 831 706,

606 684 531

objednavky@fidlovačka.cz

**REZERVACE A PRODEJ
VSTUPENEK - POKLADNA:**
tel.: 241 404 040
www.fidlovačka.cz

CZECHBUS

21. - 23. 11. 2017

Výstaviště Praha - Holešovice

www.czechbus.eu
